

Ἡ Σάρκωσις τοῦ Λόγου καὶ ἡ Νέα Διαθήκη τῆς Χάριτος*

Ἡ ἐγγραφή τῶν «θείων χαρακτήρων» εἰς τὰς καρδίας μας

Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, τέκνα ἐν Κυρίῳ·

α. «Καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν»

Ἡμέρον καὶ πάλιν ὁ Χριστῶνυμος Λαός, ὁ Νέος Ἰσραὴλ τῆς Χάριτος, χαίρει καὶ πανηγυρίζει, διότι
«ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἔθεασάμεθα τὴν δόξαν Αὐτοῦ»¹.

Ὁ ἄναρχος καὶ αἰδιος Υἱὸς τοῦ Θεοῦ προσλαμβάνει εἰς τὸ θεϊκὸν Αὐτοῦ Πρόσωπον τὴν ταπεινὴν φύσιν μας καὶ γίνεται ἐν χρόνῳ ἄνθρωπος καὶ παραμένει μὲ πολλὴν οἰκειότητα μεταξύ μας· καὶ ἀπολαμβάνομεν τὴν δόξαν καὶ τὰ μεγαλεῖα Του καὶ ἀντλοῦμεν ἀπὸ τὴν πληρότητα τῆς Χάριτος καὶ τῆς Ἀληθείας Του, τὰ ὅποια ἀναβλύζουν ἀνεξάντλητα εἰς τὸν Νέον Οἶκον Αὐτοῦ, τὸ εὐλογημένον Σῶμα Του, τὴν Ἀγιωτάτην Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας.

«Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος Αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος», ὅτι **«ἡ Χάρις καὶ ἡ Ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο»².**

Ὅπως ἡ δεξαμενὴ λαμβάνει ὕδωρ ἀπὸ τὸ πλήρωμα τῆς πηγῆς, τοιοῦτοτρόπως καὶ ἡμεῖς λαμβάνομεν Χάριν ἀπὸ τὸ πλήρωμα τοῦ Θεανθρώπου Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ὁ Ὅποιος εἶναι ἡ πρωταρχικὴ πηγὴ, ἡ **«αὐτοπηγὴ καὶ αὐτόρριζα πάντων τῶν καλῶν, αὐτοζωή, καὶ αὐτοαλήθεια»³.**

Καὶ τὸ ὕψιστον ἀγαθόν, τὸ ὅποιον μᾶς ἐδόθη μὲ τὴν Σάρκωσιν τοῦ Λόγου, εἶναι ἡ δυνατότης τῆς πνευματικῆς ἀναγεννήσεώς μας, ὥστε νὰ εἴμεθα πλέον τέκνα καὶ υἱοὶ Θεοῦ, ἐφ' ὅσον – ὅπως λέγουν οἱ Ἅγιοι Πατέρες,

«ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος ἐγένετο, ἵνα οἱ ἄνθρωποι υἱοὶ Θεοῦ γένωνται»⁴.

β. «Διαθήσομαι Διαθήκην Καινήν»

Εἶναι λοιπὸν ἐπίκαιρον νὰ ἐμβαθύνωμεν σήμερον εἰς τὴν πολὺ χαρακτηριστικὴν Προφητείαν τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου, ἡ ὁποία ἐκπληρώθηκε μὲ τὴν θείαν Ἐνανθρώπησιν.

«Ἴδου ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ διαθήσομαι (θα συνάψω)» μὲ τὸν Νέον Ἰσραὴλ τῆς Χάριτος **«Διαθήκην Καινήν»**· θα **«δώσω νόμους εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίαις αὐτῶν γράψω αὐτούς· καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς Λαόν»⁵.**

Ὁ Κύριός μας καὶ Θεός μας, μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Μεσσοῦ συνάπτει μὲ τὸν Νέον Λαόν Του, ὁ ὅποιος συγκροτεῖται πλέον ἀπὸ τοὺς Χριστιανοὺς ὅλων τῶν Ἐθνῶν τῆς Οἰκουμένης, μίαν **Νέαν Διαθήκην**, ἡ ὁποία εἶναι **«διαφορωτέρα»⁶**, δηλαδὴ καλυτέρα καὶ ἀνωτέρα τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης.

Ὁ Χριστὸς μας εἶναι ὁ Μεσίτης αὐτῆς τῆς **«κρείττονος Διαθήκης»⁷**, ἡ ὁποία ἔχει νομοθετηθῆ **«ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις»⁷**, δηλαδὴ προσφέρει εἰς τοὺς Χριστιανοὺς ὑπεροχωτέρας ὑποσχέσεις.

Καὶ ὁ Νέος Νόμος τῆς Χάριτος δὲν ἐγγράφεται πλέον μὲ ὑλικά γράμματα ἐπάνω εἰς πλάκας λιθίνας καὶ μὲ γραφίδα σιδηρᾶ, ἀλλὰ ἐγχαράσσεται εἰς τὰς καρδίας μας ἀπὸ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα.

γ. «Δός μοι σὴν καρδίαν!»

Ἄκριθῶς ἐξ αἰτίας αὐτοῦ, ὁ Κύριος ζητεῖ συνεχῶς τὴν καρδίαν μας: **«Δός μοι, νιέ, σὴν καρδίαν»⁸!**...

Ὅταν δοθῆ ἡ καρδία μας εἰς τὸν Θεόν, τότε αὐτὴ ἀναχωνεύεται μέσα εἰς τὰς φλόγας τῆς Πεντηκοστῆς· τότε ἀναμορφώνεται καὶ ἀνακαινίζεται· τότε μορφώνεται ὁ Χριστὸς ἐν ἡμῖν· τότε ὁ ἄνθρωπος ἔχει γεννηθῆ **«ἄνωθεν»** καὶ εἶναι ὄντως πνευματικός, διότι

«τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Πνεύματος πνευμά ἐστι»⁹.

Βάσει τῆς Νέας Διαθήκης, τῆ μεσιτεῖα τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, γινόμεθα τέκνα Θεοῦ, ὅταν ἐντυπωθοῦν εἰς τὴν καρδίαν μας οἱ **«θεῖοι χαρακτῆρες»¹⁰.**

Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴν ἐργασίαν τῆς συνεχοῦς **Μετανοίας** καὶ τὴν συμμετοχὴν μας εἰς τὰ **Ἄχραντα Μυστήρια**, ἐφ' ὅσον παραλλήλως ἐπιμένομεν εἰς τὴν ἀδιάλειπτον **μνήμην τοῦ Θεοῦ** καὶ τὴν ἐπίμονον

ἐπάνοδον τοῦ νοῦ μας εἰς τὴν καρδίαν, ὅπου αὐτὸς συναντᾶται καὶ συνάπτεται ἀγαπητικῶς μετὸν Κύριόν μας.

«**Νοῦς Θεῶ συναπτόμενος**», λέγει ὁ Ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής, «**καὶ Αὐτῷ ἐγχρονίζων διὰ προσευχῆς καὶ ἀγάπης, σοφὸς γίνεται καὶ ἀγαθὸς καὶ δυνατὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων καὶ μακρόθυμος καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, πάντα σχεδὸν τὰ θεῖα ἰδιώματα ἐν ἑαυτῷ περιφέρει τούτου δὲ [τοῦ Θεοῦ] ἀναχωρῶν, ἢ κτηνώδης γίνεται, φιλήδονος γεγωνός, ἢ θηριώδης, διὰ ταῦτα τοῖς ἀνθρώποις μαχόμενος**»¹¹.

Ἄς ἐργαζώμεθα, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά, μετὰ φιλοπονίαν καὶ ἐπιμέλειαν διὰ τὴν καθαρότητα τῆς καρδίας μας, προκειμένου νὰ ἐγγραφοῦν εἰς αὐτὴν ὄχι μόνον οἱ «νόμοι» τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ οἱ «**θεῖοι χαρακτῆρες**» καὶ τὰ «**θεῖα ἰδιώματα**», ὥστε νὰ φανῶμεν πιστοὶ εἰς τὴν **Διαθήκην τῆς Χάριτος**, τὴν ὁποίαν μετὰ ἕνα τρόπον προσωπικὸν συνήψαμεν μετὸν Κύριόν μας κατὰ τὸ ἱερὸν Βάπτισμά μας.

Δὲν θὰ πρέπει νὰ λησμονῶμεν ποτέ, ὅτι τότε ἐσφραγίσθημεν μετὰ τὸ Ἅγιον Μῦρον καὶ ἐγέναμεν «**χριστοὶ Κυρίου**»¹², μεταστοιχειωθήκαμεν εἰς **χριστούς**, δηλαδὴ ἐνωθήκαμε μετὸν ἐνανθρωπήσαντα Σωτῆρα μας, «**ἐν ἐγενόμεθα ἡμεῖς καὶ Αὐτός**»¹³, εἰς τὸν Ἅγιον Πνεῦμα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν!

Ἅγία Γέννησις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ 2004

Εὐχέτης πρὸς ἐνανθρωπήσαντα Κύριον

Ὁ Μητροπολίτης

† Ὁ Ὄρωποῦ καὶ Φυλῆς Κυπριανός,

Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῶν Ἐπισταμένων

(*) Περιοδ. «Ἅγιος Κυπριανός», ἀριθ. 323/Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2004, σελ. 105-106.

1. Ἰωάν. α' 14.

2. Ἰωάν. α' 16-17.

3. Ἰ. Χρυσόστομος, PG τ. 59, στλ. 91.

4. Ἰ. Ζιγαβηνοῦ, PG τ. 129, στλ. 1121A.

5. Ἰερ. λη' 31 καὶ 33· Ἐβρ. η' 8 καὶ 10.

6. Πρὸβλ. Ἐβρ. η' 6.

7. Ἐβρ. η' 6.

8. Παροιμ. κγ' 26.

9. Ἰωάν. γ' 3 καὶ 6.

10. Βλ. Ὁσίου Θαλασσίου Λίβυος, Φιλοκαλία τ. Β', σελ. 214, § νη'.

11. Ἀγίου Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, Φιλοκαλία τ. Β', σελ. 21, § νθ'.

12. Ὁσίου Νικοδήμου Ἀγιορείτου, Ἐορτοδρόμιον, σελ. 177.

13. Ἰ. Θεοφιλᾶκου Βουλγαρίας, PG τ. 125, στλ. 225C.